

POSTANOWIENIE

Dnia 11 marca 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Helena Ciepla (przewodniczący)

SSN Henryk Pietrkowski

SSN Krzysztof Strzelczyk (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku Gminy S.

przy uczestnictwie C. S., Z. K., J. M., S. M., A. W., P. W., W. L. oraz Z. L.

o rozgraniczenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 11 marca 2008 r.,

zażalenia uczestników postępowania W. L. i Z. L.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 16 listopada 2007 r., sygn. akt III Ca (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w Ł. w związku z wniesieniem przez W. L. - uczestnika postępowania o rozgraniczenie apelacji od postanowienia Sądu Rejonowego w Z., postanowieniem z dnia 22 sierpnia 2007 r. odmówił temu uczestnikowi oraz Z. L. dalszego udziału w tym postępowaniu, jako osobom niezainteresowanym jego wynikiem. Jednocześnie w tym samym postanowieniu Sąd Okręgowy odrzucił apelację W. L.

Od powyższego postanowienia skargę kasacyjną wnieśli W. L. i Z. L.

Postanowieniem z dnia 16 listopada 2007 r. Sąd Okręgowy w Ł. odrzucił tę skargę jako niedopuszczalną albowiem zaskarżone orzeczenie nie ma charakteru postanowienia co

do istoty sprawy, jak również jego przedmiotem nie jest odrzucenie wniosku albo umorzenie postępowania.

W zażaleniu na to postanowienie W. L. oraz Z. L. zarzucili naruszenie art. 519¹ k.p.c. przez uznanie, że postanowienie Sądu Okręgowego Ł. z dnia 22 sierpnia 2007 r. nie ma charakteru postanowienia co do istoty sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Problematyka dopuszczalności skargi kasacyjnej w postępowaniu nieprocesowym sprawach z zakresu prawa rzeczowego została uregulowana w art. 519¹ § 1 k.p.c. Według jego brzmienia, w sprawach tych skarga kasacyjna przysługuje jedynie od wydanych przez Sąd drugiej instancji postanowień co do istoty sprawy oraz od postanowień w przedmiocie odrzucenia wniosku i umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie. Zaskarżone przez uczestników postanowienia o odmowie ich dalszego udziału w postępowaniu i odrzuceniu apelacji nie mieszczą się w żadnej z wymienionych w art. 519¹ § 1 k.p.c. kategorii orzeczeń. Postanowienia co do istoty sprawy są to orzeczenia merytoryczne, rozstrzygające w stanowczy sposób kwestie materialnoprawne. Jeżeli osoba będąca uczestnikiem postępowania nie jest zainteresowana jego wynikiem, sąd może odmówić jego dalszego udziału w sprawie wydając w tym przedmiocie postanowienie, na które przysługuje zażalenie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 1 października 1999 r., II CKN 606/99, OSNC 2000, Nr 4, poz. 68). Jak trafnie podnosi się w doktrynie jest to orzeczenie częściowe, kończące od strony podmiotowej postępowanie w sprawie. Jeśli zostanie wydane dopiero w drugiej instancji, przysługuje na nie zażalenie do Sądu Najwyższego o ile zostaną spełnione kryteria z art. 394¹ § 2 k.p.c. W rozpoznawanej sprawie opisane orzeczenie zostało wydane łącznie z postanowieniem o odrzuceniu apelacji osób, którym odmówiono udziału w dalszym postępowaniu. Wobec tego postanowieniem Sądu drugiej instancji, kończącym postępowanie w sprawie jest postanowienie o odrzuceniu apelacji, na które przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego na ogólnych zasadach z art. 394¹ § 2 k.p.c.

Z treści art. 519¹ § 1 k.p.c. wynika, że uznanie zaskarżonego postanowienia za orzeczenie kończące postępowanie w sprawie nie przesądza dopuszczalności skargi kasacyjnej. Pomimo tego uzasadnienie zażalenia ogranicza się do wykazania, że zaskarżone skargą kasacyjną postanowienie kończy postępowanie w sprawie.

Jeszcze raz należy podkreślić, że poza postanowieniami, co do istoty sprawy, skarga kasacyjna w postępowaniu nieprocesowym w sprawach z zakresu prawa

rzeczowego przysługuje tylko od tych postanowień kończących postępowanie, które zostały wydane w przedmiocie odrzucenia wniosku oraz umorzenia postępowania.

Z tych względów skarga kasacyjna uczestników podlegała odrzuceniu, jako niedopuszczalna, a kwestionujące tę decyzję Sądu zażalenie podlega oddaleniu na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 1 k.p.c.